

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/650/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112234120
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112234120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/285/2012-74 zo dňa 24. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 13C/285/2012-74 zo dňa 24. apríla 2014
t v r d z u j e .

p o

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol (výrok I.). Vo veci samej žalobu zamietol (výrok II.) a odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

Okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť škodu a nemajetkovú ujmu spôsobenú (tvrdeným) nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Žilina. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.05.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 324 dní.

Z dôvodov rozhodnutia vyplýva, že okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, tiež v neprítomnosti odporcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Žilina 20Er/3322/2010, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ (v postavení oprávneného) podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému A. A., na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 19.04.2010, sp. zn. SR 02444/10, na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 492,00 Eur s príslušenstvom. Súdny exekútor doručil okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 13.08.2010. Uznesením č.k. 20Er/3322/2010-17, EX 8266/10 zo dňa 21.04.2011, právoplatného dňa 21.05.2011 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodov uvedených v tomto uznesení.

V prerokovávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody v sume 2.110,32 Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 422,06 Eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote.

Okresný súd citujúc ustanovenie § 27 ods. 2, § 3 ods. 1 písm. a), d) a ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31.12.2012) konštatoval, že návrh navrhovateľa vyhodnotil ako nedôvodný, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dôvodnosť žalobného návrhu.

Navrhovateľ nepreukázal naplnenie atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom. K nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 196 dní (správne viac ako 324 dní - poznámka odvolacieho súdu). Toto tvrdenie navrhovateľa sa vykonaným dokazovaním ukázalo ako nepravdivé a okresný súd mal za to, že k nesprávnemu úradnému postupu v tomto exekučnom konaní nedošlo. V predmetnej veci exekučným titulom bol rozsudok Rozhodcovského súdu a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade nevzťahovala. Navyše z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu zo zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonania exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (uvedené platilo aj pred 01.06.2010). Tento názor súd opieral aj o dôvodovú správu k zákonu č. 102/2011 Z. z., kde podľa článku II., bodu 2, rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v praxi možno vysledovať určité pochybnosti, navrhlo sa výslovne upraviť predmetnou novelou, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a zmiery nimi schválené. Okresný súd ďalej poukázal na to, že exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. V exekučnom konaní je však zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ust. § 45 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd konštatoval výkon práv oprávneného podľa posudzovanej rozhodcovskej zmluvy za nezlučiteľný s dobrými mravmi a normami na ochranu spotrebiteľa a považoval za dôvodné aplikovať ust. § 45 zákona o rozhodcovskom konaní.

Súd viazaný dispozičnou zásadou, konkrétne návrhom, ale aj skutkovými a žalobnými tvrdeniami o právne významných skutočnostiach, z ktorých navrhovateľ vyvodzoval uplatnený nárok, po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nie je právne dôvodné navrhovateľovi priznať uplatňované peňažné plnenie na ním tvrdenom skutkovom základe. Súd nemal za preukázaný základný predpoklad, a to nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ nesplnil už prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup, ani nezákonné rozhodnutie. Okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ nepodal riadny opravný prostriedok proti predmetnému uzneseniu exekučného súdu, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2011 a nepredložil rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým by bolo predmetné rozhodnutie zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť a ktorým by bol súd viazaný, tak ako to predpokladá ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne a vzhľadom na nesplnenie prvej základnej podmienky, súd považoval za nadbytočné dokazovať a vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok, a to vzniku škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní toho, kto neoznačil potrebné dôkazy, alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané, preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. okresný súd zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd, ktorý odôvodnil najmä tým, že navrhovateľovi bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Žilina nie sú z prejednávania veci vylúčení, avšak navrhovateľ s týmto rozhodnutím nesúhlasil.

Tvrdil, že sú objektívne dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Žilina. Okresný súd konštatoval, že uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 6NcC/432/2013 zo dňa 30.04.2013, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 16.08.2013, bolo rozhodnuté nadriadeným súdom, že zákonná sudkyňa JUDr. Beáta Svediaková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/285/2012. V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatoval, že neboli splnené zákonné podmienky na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko otázka zákonného sudcu je vyriešená rozhodnutím krajského súdu ako súdu nadriadeného. Taktiež nie je daný dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., nakoľko otázka zákonného sudcu je vyriešená zákonným spôsobom, z ktorého dôvodu nebol dôvod na prerušenie konania podľa dotknutého zákonného ustanovenia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že odporca náhradu trov konania nevyčísliť a z obsahu spisu mu trovy nevyplývali, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolateľ poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania zahŕňajúceho právo na kontradiktórne konanie, v rámci ktorého musia mať strany možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim, s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Žalobca navyše nebol poučený zo strany súdu v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., súd mu neoznámil, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej a v dôsledku toho tento účastník nemal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Odvolateľ tiež namietal, že pred vynesením rozhodnutia nebol oboznámený ani s listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci podľa navrhovateľa nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Navyše, v situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise, mal súd umožniť navrhovateľovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom. Pokiaľ vnútroštátny súd dospel (podľa odvolateľa na základe dokazovania, ktorého obsah, rozsah si bez akéhokoľvek dôvodu určil sám) k záveru, že existuje okolnosť brániaca vydať pre navrhovateľa pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Zároveň navrhovateľ poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou v iných krajských súdoch v skutkovo a právne totožných veciach. Zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanie práva na nestranný súd. Navrhovateľ zdôraznil, že podal ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Navyše konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom vylúčeným sudcom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Rozhodnutie okresného súdu vo veci samej je tak predčasné. Žalobca tiež tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Okrem toho ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu a nepredložil písomné vyjadrenie k žalobe, mal okresný súd vo veci samej rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 153b O.s.p..

Vo vzťahu k nemajetkovej ujme súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Pritom sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a preto túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní

nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Rozhodnutie je založené na skutkovej a právnej chybe súdu, čo nie je v právnom štáte udržateľné. Súd v súvislosti s majetkovou ujmou analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia, a tieto okolnosti vydáva za odôvodnenie svojho rozhodnutia. Irelevantné sú preto úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil, rovnako o podstate a rozsahu podnikateľského rizika a taktiež o udržiavaní kontaktu súdneho exekútora, keď tento nemôže byť činný, kým nezíska poverenia na vykonanie exekúcie od súdu. Vo vzťahu k majetkovej škode sa súd zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a tiež na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je preto rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a je prejavom svojvôle súdu, a preto je ho potrebné ako arbitrárne zrušiť. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zjavné, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. To isté je možné povedať o nemajetkovej ujme.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Primárne je zo strany odvolacieho súdu potrebné poukázať na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V tejto súvislosti je zjavné, že (nepochybne z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní navrhovateľom na súdy) hmotnoprávne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní navrhovateľa niet jedinej zmienky (tobôž protiargumentácie) vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením sp. zn. 6NcC/432/2013 zo dňa 30.04.2013, že zákonná sudkyňa JUDr. Beáta Svediaková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci aktuálne vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/285/2012. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu, preto je argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeného sudcu bezpredmetná. Právny zástupca navrhovateľa prevzal rozhodnutie Krajského súdu v Žiline dňa 16.08.2013, čo vyplýva z doručky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. l. 30 p. v.. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že aktuálna aplikačná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstupu, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával aj svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc 14/2010 z 03.05.2010, 1Nc 86/2011 z 24.11.2011). Je nesporné, že zákonná sudkyňa nekonala a nerozhodovala v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne JUDr. Beáty Svediakovej z prejednávania a rozhodovania v danej veci. Následne možno konštatovať, že námietka z odvolania, že vo veci nerozhodoval nezaujatý sudca, nie je dôvodná.

Odvolací súd nespochybňuje, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo účastníka byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásadu kontradiktórnosti však nemožno vykladať absolútne, resp. formalisticky, ale len vo väzbe s ostatnými zásadami/ustanoveniami procesného predpisu. Predovšetkým účastník konania realizuje svoje

procesné práva v rámci súdneho pojednávania, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, pričom o možnosť ich uplatnenia sa obral sám svojím postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní.

Okresný súd vytýčil termín pojednávania na deň 24.04.2014, pričom právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na súdne pojednávanie dňa 24.03.2014 a odporca dňa 24.03.2014. Súčasne s predvolaním na súdne pojednávanie bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa doručené vyjadrenie odporcu vo veci samej zo dňa 26.08.2013. Podaním zo dňa 22.04.2014 navrhovateľ žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s návrhom na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania.

Dôvodom žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania bola námietka zaujatosti sudkyne, ktorá vec prejednáva, z dôvodu absencie jej nestrannosti. Ak sudkyňa takémuto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovela a vec následne prejednála a rozhodla v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, postupovala v plnom súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keďže o jej nevyhlúčení z prejednávania a rozhodovania veci z tých istých dôvodov už bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom. Účasť na pojednávaní súdu je právom, ktoré v prejednáanej veci navrhovateľom a jeho právnym zástupcom nebolo využité. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k nežiaducim prietahom v konaní, ktorých (tvrdená) existencia je v konečnom dôsledku základom samotného nároku uplatňovaného navrhovateľom v žalobe. Je zrejmé, že v nadväznosti na uvedené sa navrhovateľ domáhal, aby súd konanie prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Pokiaľ okresný súd takému procesnému návrhu nevyhovela a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, v celom rozsahu na ne poukazuje a v nadväznosti na uvedené odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu vo výroku I, ktorým návrh na prerušenie konania zamietol. Zodpovedá doterajšiemu priebehu konania a stavu veci, že zákonný sudca (správne) postupoval v intenciách záväzného rozhodnutia nadriadeného súdu o jeho nevyhlúčení (sp. zn. Krajského súdu v Žiline 6NcC/432/2013 zo dňa 30.04.2013). Odvolateľ v návrhu na prerušenie konania, ani v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné/dalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať jeho vylúčenie, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu. Zároveň dotknutý záver o nevyhlúčení rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie 6Cdo/201/2013 z 19.06.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti. S poukazom na nepochybnú možnosť uplatnenia námietky rozhodovania veci vylúčeným sudcom, ako odvolacieho, resp. dovolacieho dôvodu, vhodne okresný súd uprednostnil požiadavku hospodárnosti/rýchlosti konania. Práve na jej (údajnom) nedodržaní je pri tom založený aj meritorný nárok navrhovateľa. V kontexte týchto okolností by sa opačné rozhodnutie okresného súdu (t. j. prerušenie konania) javilo ako ťažko argumentačne udržateľné. Aj keď okresný súd rozhodoval o návrhu na prerušenie konania (jeho zamietnutí na pojednávaní), na ktorom zároveň rozhodol vo veci samej, vzhľadom na nedôvodnosť tohto návrhu a vecnú správnosť tohto rozhodnutia nezakladá postup okresného súdu vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Bez akéhokoľvek racionálneho základu sú tvrdenia odvolateľa v tom smere, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania, resp. že z odôvodnenia nie je poznateľné, či išlo o listiny (ktorými bolo vykonané dokazovanie) založené v exekučnom spise. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní je mimo rámca akýchkoľvek pochybností zjavné, že dokazovanie bolo vykonané oboznámením podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 20Er/3322/2010 - ktorý dôkaz výslovne (strana 2 pôvodného návrhu) požadoval samotný navrhovateľ. Inú skutočnosť nie je možné vyvodit' ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Písomné vyjadrenie odporcu k veci samej zo dňa 26.08.2013 bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 24.03.2014, o čom svedčí doručienka na č. I. 46 spisu. Odvolací súd z uvedených

dôvodov na tvrdenú vadu konania neprihliadol, pretože bola naplnená požiadavka v zmysle § 114 ods. 2 veta posledná O.s.p.

Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že odporca sa k žalobe vyjadril, a preto postup súdu v zmysle ust. § 153b O.s.p. je vylúčený, z ktorého dôvodu na uvedenú námietku z odvolania krajský súd prihliadať nemohol. Rovnako nedôvodnou bola i námietka odvolateľa, že súd rozhodol vo veci samej bez nariadenia pojednávania. Sám odvolateľ svojím procesným návrhom zo dňa 22.04.2014 navrhol zrušenie nariadeného termínu pojednávania, na ktoré bol riadne a včas súdom predvolaný.

Nezodpovedá stavu veci tvrdenie z odvolania, že okresný súd nepoučil navrhovateľa podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že poučenie o procesných právach účastníkov, ktorého súčasťou je aj poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., bolo účastníkom doručované spolu s predvolaním na súdne pojednávanie na deň 24.04.2014.

V protiklade s odvolaním navrhovateľa odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu ako celok spĺňa všetky parametre zákonného odôvodnenia. Okresný súd náležite zodpovedal relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom, pri výklade a aplikácii právnych predpisov sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a podstatu; rozhodnutie je preto ústavné konformné a nevykazuje znaky (tvrdené) vnútornej rozpornosti. Zároveň platí, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody. Tak isto je však neprípustné/nemožné konfrontovať okresný súd so závermi, ktoré nevyslovil.

Vo vzťahu k samotnému meritórnemu posúdeniu prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie odvolania a na viazanosť krajského súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Z tohto aspektu je zjavné, že žalobca (zrejme z dôvodu predkladania množstva typových podaní na súdy) v odvolaní rezignoval na akúkoľvek úvahu vo vzťahu ku vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k zamietnutiu návrhu. Fakticky sa obmedzil len na všeobecné konštatovania („nesprávny postup spočíva v niekoľkých skutočnostiach“, „konajúci súd sa musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu“), ktoré sú len opakovaním tvrdení z návrhu na začatie konania, bez akejkoľvek konkretizácie.

Odvolací súd námietku o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd konštatuje, že okresný súd primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov, výsledky vykonaného dokazovania, vymedzil rozhodujúci skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z nich vyvodil konkrétne právne závery, ktoré primerane vysvetlil, pričom dostatočne objasnil, z akých úvah vychádzal. Nadväzne z pohľadu procesného ne/úspechu výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k nosnému dôvodu, na ktorom okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek konkrétnu protiargumentáciu.

Hmotno-právnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku žalobcu bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe žiadosti súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Okresný súd vykonaním dokazovaním dospel k záveru, že v súdnej veci nedošlo k prietahom s poukazom na skutkový stav popísaný vyššie. Súd potom nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci by bolo preto nadbytočné.

Žalobca relevantne nenapadol uvedené skutkové a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotno-právnym dôvodom zamietnutia žaloby (neexistencia nesprávneho úradného postupu).

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne

rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradíť žalovanej trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalovaná náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu jej vznik trov aktuálneho odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.